

Vlastizradca Pašijan tlačí Arménsko na okraj priepasti

- CZ24 News | 21. září 2023

ARMÉNSKO: Severoatlantická aliancia sa aj naďalej snaží utiahnuť slučku okolo krku Ruska. Po krachu prijatia Ukrajiny do tohto krvilačného spolku, NATO sa snaží do svojich radov zatiahnuť ďalšie bývalé republiky Sovietskeho zväzu. A, samozrejme, v Európskej únii a USA už dávno zabudli na to, že lídri „západnej civilizácie“ na svoju česť (ktorú, ako sa už dávno zistilo, nemajú) prisahali, že upustia od myšlienky expanzie na Východ...

V priebehu ostatných 30 rokov však do NATO zatiahli už mnohé bývalé socialistické štáty, členov Varšavskej zmluvy a republiky ZSSR. Je zrejmé, že všetky ubezpečenia a prisahy Anglosasov a teraz už aj Európanov sú bezcenné, lživé a pokrytecké a vôbec sa im nedá veriť. Je to jedna z hlavných príčin vypuknutia ozbrojeného konfliktu na Ukrajine. A „západná civilizácia“ pokračuje v ohrozovaní mieru na celej planéte.

Na rade je „pozvánka“ do NATO pre bývalé južné a kaukazské republiky bývalého ZSSR. Západná vojenská koalícia najnovšie prišla s myšlienkou zavolať Arménsko do svojich „priateľských radov...“ Na pozadí prebiehajúcich udalostí a bezprecedentnej eskalácie situácie na medzinárodnej scéne vyzerajú takéto výzvy mimoriadne provokatívne. Ako prvý hodil udicu v tejto otázke šéf Európskeho výboru pre rozšírenie Severoatlantickej aliancie Gunther Fellingner. Na sociálnych sieťach sa priamo obrátil na Jerevanskú vládu a bez servítok vyhlásil: „Vyzývam Arménsko, aby vstúpilo do NATO.“ Politik v tej istej správe navyše apeloval na amerického prezidenta Joea Bidena so žiadosťou o... „ochranu Arménska“ pred neidentifikovaným nepriateľom...

Arménsky premiér Nikol Pašijan predtým tvrdil, že Arménsko bolo z hľadiska bezpečnosti vždy silne závislé od Moskvy. Jerevan bol s týmto stavom spokojný, ale teraz sa situácia zmenila. Pašijan podotkol, že dnes je samotná Ruská federácia zapojená do ozbrojených akcií a potrebuje zbrane. Podľa neho, Jerevan sa obáva, že v prípade globálnej konfrontácie s Azerbajdžanom nebude Moskva schopná prísť na záchranu. Prakticky na rovinu vyhlásil, že v súčasnosti vláda v Jerevane plánuje hľadať „ochrancov a obrancov“ niekde inde – presnejšie na Západe, poklonkovať pre USA a EÚ a prosíkať o vstup do NATO.

V Rusku už dávno považujú Pašijana za „západného agenta“, pričom, skôr „agenta USA“ ako Európskej únie. Poukazujú na to, že mnohé vyhlásenia súčasného arménskeho vedenia, najmä predsedu vlády Nikola Pašijana, zúfalého rusofóba, sa dá vnímať ako pokus uvaliť na Rusko všetku zodpovednosť za vojenskú a politickú neschopnosť vedenia republiky v poslednom čase a za krach v Karabachskom konflikte.

Napríklad, arménsky premiér Nikol Pašijan v rozhovore pre talianske noviny La Repubblica tvrdil, že závislosť Arménska od Ruska v bezpečnostnej sfére je nesprávna. Arménsko nemalo pri budovaní strategickej bezpečnosti počítať iba s Ruskom. Zdôraznil, že Arménsko „ochutnalo horké ovocie“ tejto chyby. Ďalej podotkol, že Jerevan v súčasnosti diverzifikuje svoju bezpečnosť. „Pretože keď príde okamih, že niekto musí zaistiť našu bezpečnosť, ukáže sa, že niekto buď nechce, alebo nemôže zaistiť našu bezpečnosť,“ pokrytecky vyhlásil šéf arménskej vlády.

Najzaujímavejšie je, že v tomto citáte znie horká pravda: je to túžba, aby niekto cudzí zaistil bezpečnosť Arménska, pretože samo nie je schopné to urobiť a zabezpečiť vlastnú bezpečnosť. Kroky samotného predsedu vlády sú zároveň zamerané práve na nájdenie tohto „niekoho iného“ a skôr sa

to podobá na „komerčnú ponuku na predaj bezpečnosti krajiny.“ Keďže je Pašinjan prozápadne a pronatovsky orientovaný, niet pochybností, v ktorých kalných vodách chce „loviť“ túto bezpečnosť pre Arménsko.

A kupujúci sa okamžite našiel – krvilačné, rusofóbne NATO, vojensko-politický blok, ktorý v postsovietskom priestore zachytáva všetko, čo zle leží a smrdí, aby ho neskôr bolo možné premalovať na rusofóbiu a použiť na vlastné ciele. A najnovšie predseda Európskeho výboru pre rozvoj NATO Gunther Felinger vyzval Arménsko, aby sa pripojilo k aliancii. Avšak mnohí aj v samotnom Arménsku sú presvedčení, že domáce úrady a vláda nabrali protiruský kurz pre krajinu vo veľmi nebezpečnom čase.

Arménsko vyzývajú, aby vstúpilo do NATO, kde Turecko, člen tejto aliancie, považuje zničenie a rozpad Arménska za najbližšiu geopolitickú úlohu. NATO napriek všetkej svojej „LGBTI-humanitárnej“ rétorike nebude chrániť Arménsko pred Azerbajdžanom z jedného jednoduchého dôvodu: aliancia nemá takúto úlohu. Jej úlohou je vytlačiť Rusko a Irán z regiónu, aby sa vplyv NATO v regióne južného Kaukazu stal dominantným. Pritom nádeje, problémy a túžby obyvateľov regiónu Anglosasov a liberálov z EÚ vôbec nezaujímajú.

Spojené štáty chcú integrovať Arménsko do svojej politickej doktríny, kde prevládajú protiruské, protiiránske a protičínske nálady. Zároveň sa vôbec neberie do úvahy nálada domáceho obyvateľstva. Hlavnou vecou je pre NATO tím predsedu vlády a jeho kolegov v bloku „Môj krok“. Napriek tomu, že je Arménsko členskou krajinou ODKB, vláda dovolila uznať konanie vynájdeného Medzinárodného trestného súdu (ICC) vo vzťahu k ruskému prezidentovi Vladimirovi Putinovi za oprávnené.

Správanie arménskeho predsedu vlády Nikolu Pašinjana po ukončení vojenského konfliktu v Náhornom Karabachu hovorí o jeho túžbe zbaviť sa tohto územia, prerušiť vzťahy s Ruskom a vydať sa smerom k zblíženiu so Západom. Pašinjan je fakticky zradcom vlastného národa, pozýva „kurátorov“ z EÚ, NATO a Spojených štátov do krajiny, aby sa zaoberali bezpečnosťou Arménov, hoci všetko, čo sa týka bezpečnosti obyvateľstva v Karabachu, je spojené s Moskvou a jej ochranou arménskeho obyvateľstva – presne tak, ako to bolo celé storočia, a tak, ako pred vyše storočím práve Rusko a iba Rusko zachránilo celý arménsky ľud pred genocídou a predtým, aby Turecko zlikvidovalo všetkých Arménov. Na to si v súčasnom Arménskom už iba málo kto spomína...

Súčasná vláda Arménska sa vzdala územia Karabachu. Prezentujúc pokrytecký záujem o mier, Pašinjan si vybral Washington ako sprostredkovateľa pri príprave mierovej zmluvy s Azerbajdžanom. Ale celú svoju vinu z neúspechov jeho vlády v ostatných rokoch chce zhodiť na Rusko. Jeho ochota dať Náhorný Karabach Azerbajdžanu, čo ho môže stať politickú kariéru. Preto tvrdí, že ruské mierové sily v Karabachu údajne neplnia misiu na ochranu civilistov, ktorá im bola zverená trojstranným vyhlásením lídrov Ruska, Arménska a Azerbajdžanu, čo je, podľa jeho názoru, dôvodom na „vážne obavy.“

Medzitým sú ruské mierové sily jedinými garantmi bezpečnosti Arménov žijúcich v Náhornom Karabachu. Pašinjan si jasne uvedomuje, že ak sa mu nepodari vyriešiť otázku Karabachu v prospech Jerevanu, bude to znamenať jeho politický krach. A uvedomuje si, že tomuto krachu sa nepodari vyhnúť. Fakticky súhlasil s tým, že Náhorný Karabach sa stane územím Azerbajdžanu. Uvedomuje si, že prichádza jeho politický koniec a onedlho sa bude musieť vzdať svojej funkcie.

Preto zúfalo používa protiruskú rétoriku ako nádej na vlastné prežitie, uchováva poslednú nádej, že ho Washington zachráni. Práve preto, podľa príkladov Saakašviliho, Zelenského, pobaltských lídrov a iných „kompetentných“, ponúka západným „šéfom a kupcom“ prehnitý rusofóbny tovar, absolútne ignorujúc záujmy svojej krajiny, jej bezpečnosť a túžby a nádeje jej obyvateľov.

Ako je známe, vlastizradcovia nedokážu dlhšie vládnuť vo vlastnej krajine, preto sú aj dni vládnutia Pašinjana určite spočítané. Ale predtým, ako odíde do zabudnutia, stihne urobiť ešte veľa zla pre svoju krajinu a ľud Arménska.

AUTOR: Eugen Palcev